

Юридически факултет
Катедра: Правни науки
Професионално направление: Право
Специалност: Право
Образователно-квалификационна степен: Магистър

ОПИСАНИЕ НА ЛЕКЦИОНЕН КУРС

1. Наименование на курса: **Конституционно право**
2. Код на курса: LAW 2015
3. Вид на курса: задължителен
4. Ниво: магистър
5. Година на изучаване: I и II
6. Семестър: II и III
7. Брой кредити: 13.5
8. Име на лектора: доц. д-р Емилия Сидерова, проф. д-р Георги Близнашки.
9. Резултати от обучението за дисциплината: Учебната дисциплина “Конституционно право” има за цел да даде на студентите задълбочени специални знания и изграждане на система от квалифицирани правни умения в областта на конституционното право. Специално внимание се отделя на придобиването на задълбочени знания относно учението за конституцията, основните конституционни принципи, свободите на гражданите и системата от държавни органи. Студентите придобиват умения за използване на съвременните законодателни решения в бъдещата им работа като практикуващи специалисти; да използват методиката на емпиричното изследване за по-задълбочено вникване в сложните юридически казуси, които са част от бързо променящата се правнорегулативна дейност.
10. Начин на преподаване: директно.
11. Предварителни изисквания: няма.
12. Съдържание на курса: Значително място е отделено на въпросите за съвременния конституционализъм и парламентаризма. Централно място в лекционния курс заема изложението върху държавните институции. Чрез проследяване на историята и модерното развитие на трите власти, на институцията на държавния глава, на специализирания орган за конституционен контрол – Конституционния съд и на местното самоуправление се очертава принадлежността ни към европейската традиция, извеждат се общото и специфичното в конституционните решения. Учебната дисциплина „Конституционно право” обхваща преди всичко най-новото ни конституционно развитие. Тя е условно структурирана в три части: „Конституцията”, „Гражданите” и „Държавата”. Тази структура дава възможност да се поднесат на студентите в системен вид, в исторически и в сравнителен план, както учението за конституцията, така и конституционните основи на правния статус на личността.
13. Библиография:
Нормативни актове:
Конституция на Република България от 1991 г.
Закон за съдебната власт
Закон за Конституционен съд и Правилника за приложението му
Избирателен кодекс
Закон за политическите партии
Закон за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление
Правилник за организацията и дейността на Народното събрание

Правилник за организация на дейността на Висшия съдебен съвет и неговата администрация

Литература:

Основна:

Ананиева, Н., Конституционно право, изд. Албатрос, 2008

Друмева, Е., Конституционно право, изд. Сиела, 2008

Стойчев, Ст. Конституционно право, изд. Сиела 2002

Допълнителна:

Конституция на Република България коментар, Изд.къща Сиела,София, 1999г.

Конституциите. Изд.къща „Век 22”, София, 1990г.

Българските конституции и конституционни проекти. ДИ „Д-р П.Берон”, София, 1990г.

Стенографски дневници на Великото Народно събрание (1990-1991г.)

Борис Спасов. Учение за конституцията. Изд. СИБИ, София, 1997г.

Борис Спасов. Парламентарно право. Изд. СИБИ, София, 1996г.

Георги Близнашки. Принципи на парламентарното управление. София, 1997г.

Конституцията и демократичните промени в България. София 1996г.

Нора Ананиева. Контролна функция на Народното събрание. НИ, София, 1973г.

Нено Неновски. Конституционно правосъдие. София, 1998г.

Проблеми на местното самоуправление и местната власт. София, 1997г.

Ролята на парламента за консолидиране на новите демокрации в Централна и Източна Европа. НС на Република България. София, 1996г.

Стефан Баламезов. Конституционно право, том I, II и III, София, 1993г.

14. Планирани учебни дейности и методи на преподаване: лекции и упражнения.

15. Методи и критерии на оценяване: Провежда се текущ тест (контролно) по време на лекции. На изпита се оценява първо писменото изложение от студента на изтеглен от конспекта въпрос, в което критерии за висока оценка са правописа, изразните средства, логичната последователност в изложението, правните аргументите, в подкрепа на дадена теза, сравнителния анализ със сходни правни институти или държавни органи, коментар на дискуссионни въпроси по темата в теорията, както и точността при позоваването на нормативна разпоредба. Непосредствено след писмения изпит се провежда устен, в който се защитава написаното с цел установяване на способностите на студента свободно да изложи знанията си по изтегления въпрос, проверка на изказа му със съответната необходима юридическа терминология и отговаряне на до два допълнителни конкретни въпроси по други теми от конспекта с оглед проверка на всеобхватността на подготовката на студента по дисциплината. Студента се оценява веднага след устния изпит, като се информира незабавно за мотивите за получената оценка съобразно посочените по-горе критерии.

16. Език на преподаване: български.

17. Практика: не се предвижда.